

ПОУЧЕНІЕ

ЗАРАДИ ДУШАТА.

Какъ бо полза челоуѣкъ, аще пришебръщеть
мѣръ весь, и ѿтѣтитъ душѣ свою;

Марк. гл. ѱ. ст. 45. —

Томъ свѣтъ и душата сѣ такива две вещи, ко-
йто челоуѣцыте никакъ (ги) незнамъ, споредъ тая
причина: защото челоуѣческата съдба весма много
неправедна. Челоуѣцыте, като чи иматъ ума си
не въ главата, но въ очи те: защото, което мо-
гатъ да видатъ съ очи, него по почитатъ, а което
не видатъ него нещятъ да го иматъ за нищо. Ви-
датъ они томъ свѣтъ почитатъ го съ голѣмо досто-
инство, немогатъ да видатъ душата, не а и-
матъ за нищо. И споредъ това они въ произве-
денната съдба на томъ свѣтъ и надъ душата весма
неправедни съдници се показватъ. А живи сы-
нове челоуѣчестѣи въ мѣрилѣхъ. (псал.
ѡа. ст. 1.) Томъ свѣтъ и душата сѣ две такива ве-
щи, за които незнамъ добре да съдатъ живите,
но умрелите.

Всѣ царѣ землени, всѣ владѣтели на градове-
те, всѣ началници на народыте, и всѣ богатѣи на